

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/493/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913208573
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5913208573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubányho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033 proti odporcovi - R. J., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX T. XXX, o zaplatenie 46,96 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/20/2014-38 zo dňa 25.2.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ dňa 11.10.2013 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 46,96 eur spolu so sankčným úrokom 20% ročne zo sumy 46,96 eur od 7.10.2009 do zaplatenia, a náhrady trov konania. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že navrhovateľ zaplatenie sumy 46,96 eur uplatňuje voči odporcovi titulom tzv. „debetného zostatku“. Tento nárok vyvodzuje zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, uzatvorenej medzi navrhovateľom (v dobe uzatvorenia zmluvy s obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) a odporcom dňa 29.6.2007, sankčný úrok vo výške 20% z debetného zostatku vyvodzuje zo sadzovníka poplatkov. Medzi navrhovateľom a odporcom bola však uzatvorená zmluva o rastovom osobnom účte. Z výpisu z účtu odporcu zo dňa 6.10.2009 vyplynulo, že ku dňu 30.9.2009 bol na účte zostatok mínus 44,64 eur, počet kreditných položiek 1 v sume spolu 46,96 eur, počet debetných položiek 2 v sume spolu mínus 2,32 eur. Výpis z účtu odporcu preukazuje, že navrhovateľom tvrdený debetný zostatok vo výške 46,96 eur vznikol jeho činnosťou, účtovaním poplatkov o ktorých netvrdil, kedy, akou formou a v akej konkrétnej výške, za ktoré služby sa ich odporca ako spotrebiteľ zaviazal platiť. Rovnako je v žalovanej istine zahrnutý aj úrok, o ktorom navrhovateľ netvrdil, za aké obdobie a z akej sumy je v žalovanej istine zahrnutý.

Navrhovateľ v sporovom konaní neunesol dôkaznú povinnosť a povinnosť tvrdenia vo vzťahu k debetnému zostatku, nepreukázal právny základ dôvodnosti tohto nároku, následne vzhľadom na akcesorickú povahu sankčného úroku (vo výške 20% ročne z debetného zostatku) predstavujúcu príslušenstvo pohľadávky, nepreukázal opodstatnenosť návrhu ani v tejto žalovanej časti. Okresný súd poukazuje i na listinné dôkazy predložené navrhovateľom, tie nepreukázali jeho nárok na zaplatenie debetného zostatku vo výške 46,96 eur, a ani nárok na sankčný úrok vo výške 20 % z istiny, nepreukázali vznik debetného zostatku na účte zriadenom podľa zmluvy, akým spôsobom mal vzniknúť tento debetný

zostatok, či a ak áno, kedy sa dostal odporca do nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. okresný súd odporcovi (úspešnej procesnej strane) právo na náhradu trov konania nepriznal, žiadne preukázateľné trovy konania odporcovi totiž nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, argumentoval, že od odporcu sa podaným návrhom domáha zaplata sumy 46,96 eur so sankčným úrokom 20% ročne z tejto istiny, z dôvodu uzatvorenej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 29.6.2007, na základe ktorej poskytoval odporcovi bankové služby. Odporca na svojom účte (zriadenom odvolateľom) prečerpal finančné prostriedky do výšky 46,96 eur, z dôvodu vykazovania debetného zostatku on (odvolateľ) odstúpil (poukazuje na článok III A. bod 36 VOP) od zmluvy o osobnom účte listom zo dňa 28.9.2009. Odvolateľ cituje obsahové znenie článku I. „úvodné ustanovenia“, bod 2, 3, 5, 6 VOP, článok III, písm. A, bod 38. VOP. Odporca bol oboznámený s tým, že mu bude účet zrušený, a jednak, že má voči nemu debetný zostatok. Odporca nemal na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 29.6.2007 zriadenú službu „povolené prečerpanie na osobnom účte“. Na existenciu tejto služby on v návrhu nepoukazoval, ani že došlo k prekročeniu povoleného prečerpania. On tvrdil v návrhu, že na účte odporcu bol evidovaný debetný zostatok, ktorý vznikol na základe vyššie uvedenej zmluvy a v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami Dexia banka Slovensko, a.s.

Podľa článku I., bod 6 VOP a článok III., písm. A, bod 38 VOP je banka oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného sadzobníka poplatkov. Sadzobník poplatkov, ktorý bol do spisu založený, obsahuje v časti E depozitné produkty - ostatné produkty, bod 1.E.4 sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20% p.a. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ bol názoru, že jeho nárok na sankčný úrok vo výške 20% p.a. je oprávnený.

Odvolateľ zvýraznil, že čiastka 46,96 eur (žalovaná istina) predstavuje debetný (záporný) zostatok na účte klienta v čase jeho uzatvorenia (tzv. celý nahromadený debet vyplývajúci z transakcií na účte klienta). Pri transakcii zo dňa 6.10.2009 ide o posledný obrat, ktorým sa vysporiadal zostatok na účte - tento debetný zostatok sa preúčtoval na centrálnu pohľadávkové účty. Odvolateľ k odvolaniu pripojil i listinné dôkazy, ide o výpisy z účtu č. XXXXXXXXXXXX vedené pre odporcu, ide o mesačné výpisy z účtu za obdobie od 28.9.2007 až do 30.9.2009.

Odporca v odvolacom konaní bol nečinný, písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu i z dôvodov daných v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že navrhovateľ (v dobe uzatvorenia zmluvy s obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) uzatvoril 29.6.2007 s odporcom zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, v označenej zmluve jej účastníci sa dohodli na zriadení „rastového osobného účtu“. Správne argumentuje odvolateľ, že predmetom označenej zmluvy nebolo poskytovanie služby „povolené prečerpanie na osobnom účte“. Navrhovateľ listom zo dňa 28.9.2009 oznamoval odporcovi, že dňa 29.11.2008 na jeho účte je vykazovaný debetný zostatok 41,75 eur a zároveň oznámil i to, že odstupuje od zmluvy. Účet odporcu bol uzatvorený 6.10.2009, ku dňu uzatvorenia účtu na účte bol vedený debetný zostatok v sume 46,96 eur. Správne poukazuje okresný súd na sporový charakter vedeného konania, v danom type súdneho konania je povinnosťou navrhovateľa uniesť bremeno tvrdenia, na svoje tvrdenie označiť, predložiť dôkazy (dôkazná povinnosť). Ako je zrejmé z podaného návrhu na začatie konania, navrhovateľ neuniesol v konaní bremeno tvrdenia. Navrhovateľom prezentované skutkové tvrdenia v návrhu o tom, že ku dňu odstúpenia od zmluvy evidoval na účte odporcu debetný zostatok v sume 46,96 eur a z toho vychádzajúc, voči nemu si uplatňuje žalovanú istinu, sú podľa názoru odvolacieho súdu nepostačujúce. Povinnosťou súdu nie je, aby nahradzoval, resp. dedukoval skutkové tvrdenia (nad rámec tvrdení navrhovateľom), aby nahradzoval skutkové tvrdenia podstatné na preukázanie nároku. Bol by to neprípustný postup, znamenajúci porušenie zásady rovnosti

účastníkov a kontradiktórnosti súdneho konania. Navrhovateľ - pán sporu je ten, ktorý má povinnosť jednoznačne a presne vymedziť skutkovo svoj návrh. Navrhovateľ neuvádzal v návrhu (nevymedzil) kedy, v ktorých konkrétnych mesiacoch trvania zmluvného vzťahu, akými konkrétnymi peňažnými operáciami sa dostal odporca a titulom ktorých nerealizovaných platieb do debetu, či sa malo jednať o iný typ debetného zostatku, než to boli poplatky účtované za vedenie účtu. Aj za situácie, ak by mal vzniknúť debetný zostatok na účte odporcu titulom účtovaných poplatkov za vedenie účtu (odvolateľ poukazuje na dojednanie oprávnenia účtovať poplatky podľa sadzobníka poplatkov článok VI. bod 4 všeobecných obchodných podmienok) bolo povinnosťou navrhovateľa skutkovo v návrhu vyšpecifikovať, za ktoré konkrétne mesiace a obdobie, v akej konkrétnej výške účtuje poplatky za vedenie účtu. Navrhovateľ teda v návrhu skutkovo nevyargumentoval, ktoré konkrétne finančné operácie - transakcie na účte odporcu vyvolali vznik debetného zostatku.

Súd je viazaný návrhom na začatie konania čo do skutkového vymedzenia, potom následná konštatácia súdom prvého stupňa - nepreukázanie základu nároku na žalovanú istinu v sume 46,96 eur má svoje opodstatnenie. Neunesenie bremena tvrdenia sa vyúsťuje do procesného neúspechu o uplatňovanom nároku a do zamietnutia návrhu tak, ako sa stalo i v súdnej veci. Nepreukázaný dôvod uplatneného nároku nemôže zakladať ani opodstatnenosť nároku na príslušenstvo (sankčného úroku) pohľadávky.

Krajský súd dodáva, že odvolateľ v odvolaní argumentuje opätovne všeobecnými skutkovými okolnosťami, iba vo všeobecnosti v časti III. odvolania označuje, že čiastka 46,96 eur (žalovaná istina) predstavuje debetný (záporný) zostatok na účte klienta v čase jeho uzatvorenia (t.z. celý nahromadený debet vyplývajúci z transakcií na účte klienta). Z toho je zrejmé, že ani v štádiu odvolacieho konania nie je nad rámec všeobecného vymedzenia nároku známy konkrétny, presný dôvod uplatnenia nároku, ktoré konkrétne transakcie vyvolali nahromadený debet ku dňu uzatvorenia účtu odporcu. Za tejto situácie potom nebolo možné prihliadnuť ani na obsah predložených listinných dôkazov (mesačné výpisy z účtu odporcu za celé obdobie vedenia tohto účtu).

Súhrnom horeuvedených dôvodov odvolací súd nemohol odvolaniu navrhovateľa vyhovieť.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodovanie okresného súdu má oporu v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. krajský súd účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľ ohľadne odvolania úspešný nebol, odporca - úspešný účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby mu boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .